

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Prolegomena in logicam - Cod. Ettenheim-Münster 276

[S.l.], [17. Jahrh.]

[Caput primum]

[urn:nbn:de:bsz:31-129925](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-129925)

In Hagogem Porphyrii

Vocabulum Hagoge introductione significat, sic a Porphyrio dicta, quod discentem ad predicamentum, ta introducat per cognomen eorum, quae in hac Hagoge continentur, quis fuerit Porphyrius fuisse scribitur a Plotino et Longo. **Questio prima**

De obiecto huius libri.

dicendum primo in Echio q. 2. predicabilium Alberto magno c. 1. **Contg** hic, immediati obiecti materialitate huius libri esse, unites, probat quia illud est obiectum materiale, in quo reperitur ratio fortis quae, seu perfectio per quam consideratur obiectum, et haec reperitur in unites, ut patet ex sequenti compositione. **Ad** dicendum 2do ratione forte quae, esse predicabilitate adeoque obiecti forte quod est unites, quatenus est predicabile, quod ratio predicabilitatis sit ratio fortis quae, probat inde, quia per hanc consideratur hic unites, et consequenter quod unites quatenus predicabile sit obiectum forte quod, patet quia obiectum forte quod, est illud quod componitur ex materiali obiecto et ratione fortis quae, sed unites sic componitur per quod 2do ex conditionibus obiecti primo enim univesale predicabile est unites, potest enim defini: 2do ad hoc reuocantur scilicet generis, speciei, diuisiuae, accidentis tanquam species, inuisibilem tanquam termino receptionis praedictum 3do q.

Am 10.
huius libri:
obiecti: unites
q. 1.

Am 2do

q. 10.

2do

3o

no
on ut
a magis
ere con
ostaret
ex se ubi

absoluta
mas Feb
o 8.

Maxima
gloria

Handwritten scribbles

Q. 1a.

Tractatus de universalibus in loc.
voluit author haberi.

Tractatus de unitibz

Uniuersale, ut uidere ⁱⁿ ^{loci} ^{et} ^{con} ^{tes} ^{hic}
 fatissime, est id quod ad multa spectat diuidit hoc
 diuisio ^{dis} ^{plexu} ^{q.} primo in unitate complexu, et in incomplexu: com-
 complexu q. plexu e propositio notata signo unitatis, uelut Toletus
 dicit e propositio cuius ueritas ex figurariu multa-
 ru p se ueritate dependet tale complexu e eg.
 dis ho est ait: dis ho corrit: incomplexu in-
 uersate est aliquid simplex, quod ad multa spectat
 ut color, homo p diuidit unitate in complexu ad et h
 diuisio ^{dis} ^{plexu} ^{q.} q. ar: jo trifariam accomodate ad quon no-
 minatum in unitate in causando, in figurando, in
 esse, et p unitate in esse illud naa pluri-
 b: eorum ab ipsis separatas sicut re et ratem.
 a Toib: diuidit quadrifariam in unitate in causato,
 et est id quod concussit ad multos effectus sicut
 Deus. sol, p do in figurando et e id quod figurat
 multa ut sunt uoces, scripta, conceptu quia huc
 sunt signa reru, diuisio in unitate in esse et
 e id quod aptu e in esse multis: quanto in p di-
 cando quad aptu e p dicari de multis, unitate in
 figurando diuidit in id quod figurat tantu et
 n representat, ut sunt uoces et scripta et in
 id quod figurat et representat ut sunt conceptu
 unitates, similes fere diuisio et Toletus et do,

disio utis.

diuisio dis
complexu q.

incomplexu q.

diuisio utis in
plexu q.

ut in esse q.

ad omnes diuisio

1°

2°

3°

4°

diuisio utis in
figurando.

ares nisi quod p unitate in essendo itgunt aliqd
 quod a parte rei sit unita quidq in se unum
 sit reality sicut explicuit Ekins, sed parum in
 terest quocumq explicet. Atq dimidiz unitate in
 phyciu, metaphis et logicu quid Soares disp: 6. s
 s. phyciu e naa qul e in reb: et hoc modo non sumis
 unitate fortit, sed solum matit p naa qua abstrahi
 pt ab inferiorib: et unitis denominari atq hoc e fun
 datu remota unititatis, meph est quod abstra
 hii edm gradus spiditales, atq p logicum est
 illud quatenus pt ingredi orem: not: erid sermo
 de uniti in pdicando et in existendo, quonia gouni
 versale connotativu est, et certit si id quod
 aptum est inesse multis et pdicari de multis.
 duo nob: nuntunt primo mate unitis unitis enim
 in edo forte si: aptitudo et unitas in multis
 primo ergo de mati edo de forti agemus: ziv
 eius difem subiungemy.

disposita.
 ut p hys qd.
 ut metaphis
 s. qd.
 s. quo loque
 mur.
 s. p. utis.
 duo itga to.
 edo.

Art: primus.

Uon det naa separata unitis.

Opem Platonis explicat Ekins q. 2. Art: primus
 hoc modo, primo tria fuerunt aeterna, Deus, mate
 ria, Idea; edo ad intuitu horu et imitem pdu
 sty e mundi sensibilib. ziv quilibet spes sit ppria
 Deam coem separata, ad cuius fine individua
 produunt. Atq sol sunt Idee quot sunt spes in uni
 versis. s. s. Idee istae sunt separate tam ab

so
 tria aetern
 na. edo
 s.
 s.
 s.

21 A 2. VI. de arte nra separata uniuersalis

6.

individuis quae ab illis diuis. Et sunt haec
Ideae formae primae & se subsistentes aeterna
inmutabiles: diu seru conitatus, exemplaria,
rem praecedentes, post ea remanentes, et quando
res sunt ei non commixtae. an uero Plato ita
senserit ambigit et defendit a S. Hugo et alijs;
ut uidere est apud Cortes hic. sed quid quid sit
de hac re hic explicata dicit Antistes primo
metaph. c. 7. diuersa uero exemplaria eas esse
si. Ideas uaniloquia est dicere, hancq. sententiam
ibi refutat his uerbis quid enim est quod agit
ad Ideas respiciens, possibile enim est et esse et
fieri quodcumq. simile etiam non ad illius ima-
gine respiciens quod praeter Ideas separatas
a Deo et inuiduis est diuersa uaniloquia, an-
te: probat Antistes quia Socrates, ut est individuum
non habet Ideam sui sed ut conuenit specie cum
alijs: quod si Socratis individuatio fit sine Idea
poterit etiam fieri eius per. ratio autem quod
est de Iulio alioquin quomodo potest esse separatum
unita ante id est Ideae platonice sunt seru
essentiae quomodo quod sunt separatae. Argue
optime est hoc, uel haec Idea est in multis uel
non est, ergo multiplicata ad individua et quot
sunt individua tot erunt Ideae uide si, non tunc
non est aliquid unum cum non sit realiter communica-
bile multis: uel forte Plato hanc Ideam parti-
cipari a multis etiam inuenit, sed contra est

Ar. 11. nra realis q a parte rei fit unanumero in indivis 39.

quia hoc modo ois individua imago poterit
dici idea et unile quid cu ad eius finem
multa possint fieri. Ultimo ^{ha} tenta est
contra plus et ~~hos~~ oes.

Art 2us.

Utrum det nra realis quae a
parte rei fit unanumero in

Ekino q. 2. ant: rdo attribuit fufio et Vicleffo
haec fin oppositam errori Platonis qua consistit in
hoc. primo dari nra aliqua realem, que a parte
rei fit unanumero in se. rdo que fit in oib: in
indivis. 3o quod maneat unanumero in oib: indi
viduis et n' realit multiplicet hanc bene impugnat
Ekino ibidem primo quia Deus n' posset unum ali
quod singulare penitus annihilare nisi annihilaret oia
figla eiusde speciei quod blasphemum e. probat seque
la quia illud n' penitus annihilat cuius manet aliqua
pars intrinseca sed huius individui maneret pars
aliqua intrinseca nra enim realis Petri adhuc
est in paulo Antonis qo sequeretur quod illud n' posset
annihilare non annihilatis reliquis, rdo sequeretur con
dem aiam fore simul beatam et damnata nam
eade nra individua est in caelo, est enim in
D: Petro. item est data, est enim in Iuda: pro
anima thi peccasset in Adamo. pro dicit Ekino hanc
errorem datur fuisse in concilio constantensi.

Nota 10.

2°
3°

Q. 1. A. 2. Ut naa aliqua sit coicatis et in a cois.

Art: 3. hinc.

Utrum naa aliqua sit communicabilis
et tamē n̄ communis.

duo in quod
uis indivisibile
10.

20

Ipso Scoti est apud Ekin̄ ibide dicentis, duo ēē in
quouis individuo ante eptem illebus. primo naa, ali
quaz realem, que est ex se, et sū suaz entitate
sit prior naa toto individuo, et q̄ sit infrens ut sit
in Petro vel Paulo v.g. ad eam modū quo lignū
est indifferens ex se, ut inde fiat statua vel sc̄a
nū. Do in individuo ēē hecētatē seu diffraz
quandaz, q̄ hanc naaz de se indifferētem contrahat,
ut n̄ amplius sit indifferens, sed iaz sit naa Socratis
et n̄ Antis, itaqz dicit Scotz. Ut quide vult
Ekin̄. Naaz hanc nunquam ēē coem, quia de
facto semp̄ ē coniuncta uni tantum figli, nisi
plurib: ēē tū comitem id ē antequaz ēē in
Petro, soluisset ehe in Paulo, quia ex se erat
indifferens ad utrunqz sed hanc naa n̄ sufficit ad
constituendū unitē, quia tēnt tot unitia quot
sunt individua, quod falsū ē p̄bat sequela naz
uniuscuiusqz individui naa ēē ita indifferens
q̄ tot ēēnt unitia quot individua. Et sic ar.
q̄ Ekin̄ effi hanc naa ēē indifferens tū de se
ēē individua, quia si p̄set ēē separata ad.
huc realit̄ ēē una numero. Sic sumo argu
ex Doarctia d. Ga. fo. n. 8. Naa cois ita
cois multis eodem tempore sed ista naa

44. Ut. ut sit res an conceptus.

40.

n. e. coitis multis eodem tempore go.

Ar. Atus.

Utrum unite sit res an conceptus.

Notiales ut uidere est apud Ekin q. 2. partim.

absentia
nominatiu.

art: 10 circa hanc questionem hoc asserunt. ois res
in mundo est siglis in essendo etu entitatem.

2a

etis nulla dat res unitis etu entitatem qua sit
una et eade in oib: sigis. 2o. oia individua possunt

3a

conigi uno conceptu qui representet oia individua. At
illud q. illud non illgit unite sed oia sigis

4a

gularia sigis illgit uniti itaq. conceptus n. d. eois
quod signet rem eadem sed quod signet et represen

5a

tel rem coit. 3to. conceptus q. est unitis reprae

6a

sentando e siglis in essendo sine a parte rei 6to.

conceptus hic unitis signat oia individua coniu

7o
8o
9o
10o
11o
12o
13o
14o
15o
16o
17o
18o
19o
20o
21o
22o
23o
24o
25o
26o
27o
28o
29o
30o
31o
32o
33o
34o
35o
36o
37o
38o
39o
40o
41o
42o
43o
44o
45o
46o
47o
48o
49o
50o
51o
52o
53o
54o
55o
56o
57o
58o
59o
60o
61o
62o
63o
64o
65o
66o
67o
68o
69o
70o
71o
72o
73o
74o
75o
76o
77o
78o
79o
80o
81o
82o
83o
84o
85o
86o
87o
88o
89o
90o
91o
92o
93o
94o
95o
96o
97o
98o
99o
100o

ctim et quodlibet eoru' diuisis ex his faute colli

gitur quomodo differant notiales et reales. Reales

enim concedunt quidem conceptu unitem in represen

tando sed addunt tria: primo istu conceptu' not

atim n. e. unitem in iudicando 2o 2do gratia

conceptu' dari aliquas re signatas p. conceptu

qua dicat unitis et sit multiplicata in indi

uiduis a parte rei et nequaquam ab is separa

ta ita tu ut habeat unitatem obiectiua p

illud q. 3o p. conceptu hunc non immediate sig

nari ipsa individua sed mediate tantu' imme

diante autem signari naq. aliquas coem.

Q. 1. A. 4. Utrum unite sit res an conceptus.

X3.

Haec sententia omnino praefenda est nupte p[ro]p[ri]e
ut uidere est apud Tolatum, Comtes Sola hic et
Coares d. 6. l. 2. et Fonseca in meta: Alberus
magnu c. 5. p[ro]ditu huiusq[ue] sententia p[ro]p[ri]e
idem dicit agere laudabiliter, dote, acute. Dicit
dum igitur minus, quidquid est in mundo ante opte
illud est realiter individuum et in hoc conueniunt
in nobis: ratio est quia ois res que est a parte
rei in indiuiduis est indiuidua, dicendum uero
dasi unite in representado id est conceptu p[ro]p[ri]e
unus conceptu ut res solent potest multa res p[ro]p[ri]e
fore. dicendum 2io. p[ro]p[ri]e conceptu unitatem dar
naa aliqua cois que immediate signat a ge
p[ro]p[ri]e queq[ue] est in ipsis figuris. p[ro]p[ri]e primo ex parte
primo p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e e 5o. cum autem res aliq[ue]
sint unites aliq[ue] particulares. p[ro]p[ri]e dicit
unite est quod opte p[ro]p[ri]e dicitur de multis et 7 me,
taphu. c. 12. quod opte p[ro]p[ri]e in esse multis sed conceptus n[on]
est opte in esse nec p[ro]p[ri]e dicitur de multis q[ui]o p[ro]p[ri]e m. q[ui]a
Antes ibidem dicit p[ro]p[ri]e hoc: est neesse intendi uai
tu intendi singulariter uindaz aliquid in esse uel
non in esse, enunciare hic opponit in esse alium
et enunciare quod aliquid in fit alicui quare q[ui]o
quid fit illud quod inest, item illud quod enunciat
in esse, nec possunt respondere uiales quid p[ro]p[ri]e illud
gat illud quod p[ro]p[ri]e inest p[ro]p[ri]e representem q[ui]a p[ro]p[ri]e
tes haec p[ro]p[ri]e distinguunt in esse et representare sine p[ro]p[ri]e
more in existentia unde consequet[ur] q[ui]o in esse illud
aliud quod conceptu hoc autem aliud est p[ro]p[ri]e

dicendum primo.

2do

3io

probatio

hinc unites prima

2da

quid fit in esse et enunciare.

res. pbat 2io scia e de reb: primo de aia (eant
 rerum & scientia que magis (stabilis) sed scia
 n e de reb: figtib: septimo meta: c. 15 qo de uni
 liby. pbat etiam ratione quod concipit ut unum
 habens ordine ad multa e unite sed res concipit
 ut unum quid habens ordinem ad multa qo e unilis
 pbat. m. quia cu' dicimus Socrates et Plato x. q. sunt
 eiusdem nae n psumus hoc dicere nisi concipiamy
 unam quanda naam in utroq; qo concipimus unum quid
 habens ordine ad multa. Dicendum quanto istaz res
 unilem compositaz ee ex duobus nimirum ex mate
 riati sine ex naa substrata, et fonti. materiale
 est natura ipsa realis que reperit in oib: inferiorib:
 et in ynde multiplicat et e idem reality cum ipsis
 pbat ex fonte primo posteriori t. 39 ubi dicit
 unite nihil ee pter figura (sub illa mate et
 fundit.) item 7. meta: t. 48. et c. de substantia
 ubi dicit nullo existente individuo n ee naa coem
 fonte e unilitas quaz res acquirit p abstracte.
 illa de qua q. sequet. Dicenda sto res n est
 unilis p aliquid sibi intrinsicum sed p aliquid
 extrinsecum sc: p unilitate quaz res ht p ut
 obicit illi abstracta ab inferiorib: sicut ent a simili
 res que videt p unione duo acquirit primo
 quod sit unia p aliquid extrinsecum sc: p unione
 que reality est in oculo n in re. 2do quod res
 unia acquirit aliquid obiectivum tum sc: ee un
 sum concipimus instar rei, sic res unilis duo ht

pbat 2ia.

dicenda sto

quid mate

quid fonte

dicenda sto

a simili

Quaest. V. utrum sit res an conceptus.

res unius dicitur
primo.
2da

Abstrahere primo quod sit abstracta p abstrahere
quae realiter e in intellectu n in ipsa re abstracta
2do quod acquirat aliquid obiectivum tum in
miru campimz hoc abstractu e. e. e. aliquid
instar rei in re abstracta. pbar conclusio quia si
res eel unius p aliquid intrinsecu tunc oia in
dividua eel unita. pbar qd ubi e res ois ibi
etiam sunt illa quae sunt intra naa, scilicet
naa ois e in individuis qd etiam id eel in in-
dividuis p quod naa eel unitis adeo eel unita.
pbar M. quia ideo ait est in paulo quis ait
contra hocem qd hoc est in paulo. ex his patet
quid dicendu sit primo ad illa qm utru unile
sit intra intellectu vel extra. R. enim maty et
fantis unile e extra intellectu cum sit idem
cum individuis, fantis est in intellectu cum uniti-
tas sit obiectiva in intellectu, quae videbimz q. sequeli
2do quid ad illagmunt unita sint aliquid cor-
poru vel incorporeu R. enim unile fantis semp
e aliquid obu, maty vero aliquando e corpo-
reu ut ho, cetera p aliquando incorporeu ut
aia, angelz p atqz haec colligunt ex coarctia d.
sta. His notatis facile resp. ad argu nota
primo obijciunt quid quid e in mundo est res
singularis qd nulla dat unitis. R. quod e in
mundo e fante maty et a parte rei concedit
e fante ut substat abstrahi itely noyo. 2do
obj. unile est quod unu est et multa sed nulla
res est unu et multa qd. R. unile est unu

R.

utrum unile sit
corpo. vel incorp.
scilicet.

Obiectio nominis
hanc. primo

R.

2da

R.

obiective et multa realit' conuicti e' uniu' realit'
 et multa realit' negat. 2io obijciunt si unita e'
 existunt habebunt principium et causam q' quaz exi-
 stant sed hoc dici n' potest qo. p' dicitur q' quia quid
 quid e' ipse Deus est creatura q' habebit causas
 p' dicitur q' q' que habent causas sunt tantu' indivi-
 dua unita enim utpote aeterna n' possunt ha-
 bere causas p' negando. m. ad p'bem minoris q'
 que habent causas realit' facientem conuictio e' in
 diuidua que sunt causas obiective facientem nego
 e' diuidua tantu' ob. 4to. Fortes primo in
 p' dicitur c' 4to. dicens eoru' que sine oi' conuictione
 dicuntur uniuersal' aut subaz signat aut quantu'
 qo Fortes scribit noia e' unita non res. p' negando
 consequentiaz quia dicendo noia signare subaz n' exi-
 cluit subaz e' unitu' 2do primo de aia c' 1. uniu'
 se aut nihil est aut posterius e' q' seipsum e' unite
 e' quid posterius quo ad existaz unite enim exi-
 stit p' optem illetq' n' ante. Ob. 5to. si daretur aliquid
 unite reale sequeretur illud e' corruptibile q' figura
 sunt corruptibilia unita autem n' distinguunt a fig-
 tur. p' distinguendo sequela' e'nt corruptibilia q' se
 negat e'nt corpa p' accidentis q' conuicti n' autem
 obstat hac accidentalis corruptio quo min' uni-
 ta dicuntur aeterna n' enim dicuntur talia quod ab
 aeterno existant et quod n' corrupti q' accidentis
 sed dicuntur aeterna quia p' se non corruptuntur et
 quia sunt p' dicata p' se. Ob. 6to. si unita p' se

zia

4

sta. 6to

4

sta.

4

sta.

Q.2. A.1. De unitate universalis.

4

ay a simili sed unite n' h't simile a quo p'du-
cat, q' n' p't produci unite consequi n' datur. p'z
simile p'duci a simili vel representatione vel ge-
nere vel p'portione causalitatis n' autem necesse
e' ut unite p'ducatur a simili in spe sed sufficit
quod p'ducatur a simili in representatione id est a
conceptu.

Questio 2da.

De fonti universalis.

Ratio unitatis ut docet Soares d. 6. s. 3. n. 4.
consistit in duob: primo in unitate rdo in commu-
nicabilitate dicitur enim unite esse unum in multis.
e. 07

Art. Primus.

De unitate universalis.

Not. 10.

Notandum primo in quoy individuo sunt duo: p'rio
individuatio ut Socrateitas. rdo naa siue e' p'te
tio individui p'du se ut humanitas quae e' in so-
crate. nota rdo haec naa se: humanitas p't d'g'it
e'z p'ducari primo ut realit' e' in socrate. rdo
ut abstracta ab eodem et p' ut coniugit' g'ra e' in
multis. 2io nota triplicem esse unitatem, individu-
alem seu matrem et haec e' socrateitatis. rdo for-
mativam, et haec e' naa illiy q' est in socrate nimirum
naa humanitatis p'ut illa est aliquid reale d'con-
se. 3io unitem quae e' naa n' ut e' in socrate ex-
istens sed ut ab eodem abstracta p' cogitem loqui
porro de unitate e' m'phi t'n, ut unite meliy
illiyz brevit' aliquid dixerit est.

Not. 2.

zpl'it' spe
e'atur huius

Not. 3.
zpl'it' unit'

Dico igitur primo, dari aliquam unitatem fortem ante *Om. 10.*
 optem illam in omni natura creata, quia tot sunt unitates
 in rebus quot sunt diuisiones, sed datur diuisio naturalis id est
 individuationum, et fortis id est naturae quae sunt in
 individuis ergo etiam dabitur unitas naturalis et fortis.

2° haec unitas distinguitur saltem ratione ab uni-
 tate individuali quia unitates rerum distinguuntur si-
 cut res, quarum sunt unitates, sed humanitas fortis et
 socrateitas distinguuntur ratione, ergo et unitates, non
 distinguuntur plus quae ratione, pro eadem causa, quia uni-
 tates non plus differunt, quae res ipsae, sed socrateitas et
 humanitas non differunt nisi ratione. 3° tot sunt unitates for-
 males quot sunt individua quia scilicet humana natura in
 qua est haec unitas multiplicatur ad multum individua-
 rum, iam uero sicut artes et metae: tot sunt unitates
 quot sunt entia, quia eas et unum idem est. 4°
 unitas fortis non impedit quo minus res possit fieri uni-
 versalis quia haec unitas est fundamentum unitatis, cum
 sit indifferens ut sit unum obiectum, et multa realia.

De unitate autem naturae ut unitatis est dicendum primo *Om. 10.*
 naturae unitatis etiam ut unitatis est, et habere aliquam
 unitatem quia unitas est diuisibile, in multa ergo est
 unum, nihil enim diuisibile est, quod unum non est. 2°
 dicendum naturae unitatis est habere aliam unitatem qua-
 tenus obiectum illius unitatis, quam habuerit ante optem
 illam, id est est habere aliam unitatem pro fortis
 naturalis, quatenus unitatis est probat, ista natura pro ut sic non
 est multitudo sed aliquid ad multa ergo ut sic est
 una quia unitas unitatis est est propria unitatis

q. 2. 4. 1. De unitate universalis.

sed n̄ est propria nisi est diversa a fortis q. p.
bay M. quia n̄aā s̄du statu in illu differē
statu ante illu qo si differē p̄ aliquēd ppriū
differē, oē autem ppriū ē etiam unum quia
dat unitate rei differē ab alijs. Si unū p̄
unitas unitis, ut unitis ē, ē tantū obiectina potest
definiri unitas r̄t̄inis, conveniens naturis put ob̄
cunt illu abstractē ab inferiorib. Et hanc unitatē
dicunt res eiusdem sp̄ci, generis ē p̄ bay confio unitas
unitis ē h̄t sicut entitas unitis, sed illa ē p̄ illu
et obiectina, qo et hac, p̄ bay maior, quia ut vidim
cas et unum idem sunt p̄ bay. Et forte prius de
aia t. 8. unitate nihil ē, aut posterius est sc̄: illu
ob̄: prius, ante optem illu res sunt eiusdem sp̄ci, bay
nōmine cogitante p̄ bay et paulū conveniunt in eide
nāa humana qo unitas unitis ē qo ante optem illu
p̄ ad antec̄: distido, res sunt eiusdem sp̄ci factū con-
v̄itū, fortis et completē negat, oī probem p̄ p̄ bay et
paulū ante optem illu n̄ conveniunt p̄ bay loquendo
eādem nāa, sed in simili qua duo distincta sunt v̄ij
p̄ bay et paulū ante illu n̄ h̄t unitatem unitis nāa
h̄t, sed tantū similitudine, quae est factū unitatib.
ut sequenti articulo videl̄im. Ob̄: s̄do unitatem
individuatē et fortē vidē eandē utraq, enim
ē individua p̄ bay et epe eandē ratione t̄n̄ d̄n̄
sam, nam unitas individualis ē unitas cum in p̄ bay
d̄n̄e ad multa, unitas unitis unū optitudine ad multa
fortis est media inter utraq, et ratione p̄ bay
ab hac, et ab illa.

Articulus 2. de
De optitudinali unitis.

Om. 3.

et batur.

ab jo.

sz

h̄t

sz

De aptitudine universalis.

44.

Dicoñi primo cum Soares ubi sup. tantis aptitudo est
 in multis ut aliqd unu, si convenit naa, pnt a parte rei
 existit, pbat, qd quod a parte rei determinatu est ad
 unu, si est liberu ad plura, sed naa a parte rei e de
 terminata ad unu, qd n' e libera ad plura, ut quidda
 unile. Et naa a parte rei n' distit ab individuis, qd
 si naa sit aptitudinem essendi in multis ante optem
 illius, tunc naa poteri poterit contrahi p individua
 tione partu, qd de naa huius aptitudinis e ut possit
 substare oib: individuationib: dicitur primo, est naa
 coniuncta individuis, si habeat aptinem proximam, ha
 bere in remotam, id e habere futu ut possit p illu
 acquirere proximam, optem. 2o nos hic loqui de apte q
 e fonte unilis, n de apte qua e futu huius for
 litatis unilis. Secudu eto haec aptitudo convenit nae
 tantu p optem illius, deducit haec ex priori quia ut
 naa n conveniat ante, conveniet illi post optem. diu
 conu qd, haec apto nihil e aliud quam pprietat quae
 dat obiectiva, qua res q corripit e una pte
 multa est, haec apto ens raris, corrigi enim per
 moduz forme realis; Dicuñi quito. hanc optem
 obiectivam sine unile ut unile e haberet tna futu
 duo in naa substrata, nam in illu, patebit hoc ex
 sequib: confid. dicendu eto remotu futu ex por
 te nae substrata e aptinem nae q e in plurib: in
 feriorib: qd quia nisi individua in aliquo est simi
 lia n possit res ee indifferens ad hoc, ut corrigat,
 tanquam aliqd unu quod possit mltis. dicendu
 eto futu p primuz huius aptis ex parte ipsy nae
 e mstram, sine naa, quatenus ex se ht, ut possit

Om 10.

q pbat.

20

30.

Om 10 m

obe.

R2

Om 20

Om 30

Om 40

Om 50

q pbat.

Om 60

Q. 2. 42 De aptitudine universalis

Optinetur. concipi sine conditione individuantibus potest quia intellectus
 non dat futurum sed supponit illud in re sicut intellectus
 non dat rebus ut res possint intelligi sed hoc habent ex se
 ab ipsa natura humanitas videlicet habet ex se ante intellectum ut potest
 habet intelligi ab individuis per conceptum, quod fit in rebus
 ratione distinguuntur ab invicem, sicut enim hoc ut possint
 concipi sine illo a quo ratione differunt. dicendum 7.
 futurum huius aptitudinis ex parte intellectus esse abstractio-
 nem illam, quae est subiectiva in intellectu, sine conceptu
 abstractentem, quia nisi conceptus abstraheret rem natura
 quam fieret unitas, et quae primus intellectus rem abstraheret
 statim possumus percipere istam abstractionem esse
 aliquid in natura abstracta, et ita complere unitatem fieri
 licet.

4 necessaria sunt
 ut fiat unitas com-
 pleta. 1. 0.

- 2. 0.
- 3. 0.
- 4. 0.

10. 10.

2

Itaque quatuor necessaria sunt ut fiat unitas com-
 pleta, primus ut individua habeant similitudinem naturae
 eodem, ut illa natura sit indifferens concipi sine conditione
 individuantibus: 2. 0. requiritur abstractio intellectus, hoc habet
 abstractio concipit esse aliquid in re abstracta per modum
 formae realis et sic tandem conjungit unitatem com-
 pletam et aptitudo obiectiva. 3. 0. primus natura ante
 intellectum vel est communicabilis multis vel minus
 communicabilis, si primus quod est aptus esse in multis ante intellectum
 intellectus quia unitas est aptum esse communicare multis sed
 impossibile est aptum esse ad rem, si secundum quod non potest
 fieri unitas quia non potest fieri transitus ad divergas species
 etates nisi sit prima aptitudo ad illas. 4. 0. ante intellectum
 intellectus natura esse mixtum ad partem quae si est mixtum
 non potest fieri unitas, distinguitur ante intellectum unitas dicitur potest
 negari, ratio est quia natura habet futurum ante intellectum
 ut possit fieri unitas et si de facto non fit. ad

illud quod dicitur si pro se fieri transit de pro ad
 ipem contrariam et quando sunt proes ^{causae tra}
 sed quando sunt tamen obiectum negor sed sufficit
 ut sit factum sine aptitudo remota qua supposita illi
 fabricat aptem propina: ^{ob. 2.} Sed quod ex se
 est indeterminatum ad unum, ex se se unum, sed non
 ante illud est indeterminatum ad unum quod pro m.
 quia humanitas est prior indiuiduatione sed in
 illo priori non est coniuncta cu indiuiduatione
 quod est indeterminatum et apta suscipere omnes indi-
 uiduationes. ^{2.} Disto. ^{3.} illud est ex se unum
 quod ex se indeterminatum est et actu et
 ante inclinationem conuenit, illud est unum quod est
 non est determinatum actu est tamen determinatum
 inclinatione negor, sicut hoc prior est non quod
 impossibilitas tamen non conuenit ex se non possibilis
 ratio est, quia habet necessarium sequentiam ad in-
 possibilitatem sic quod humanitas in illo priori non
 est ante illud determinatum ad unum saltem
 in inclinationem unde cum non ex se dicitur in-
 differens ad unum, et glura, illud est in
 ordine ad illud id est ex se fit, ut possit illud
 quod in indiuiduatione aut abstracti pluribus
^{ob. 2.} Sed conuenit non ante aptem illud proes
 unum quod est unum pro antecedens proes unum
 est obiecta fieri est ingenerabilia est de essetia
 et intrinseca reb. sed haec proes conueniunt reb. pro
 se ante illud in non fiat res ficta sed proes rea
 res ^{2.} Disto antecedens conueniunt illis proes unum
 his factis et in ordine ad illud conuenit

ob. 2.

2.

ob. 2.

2.

Q. 2. 12. De aptitudine universalis.

conueniunt fortis et sine ordine ad illud
negoty nulla enim res est obiecti sine nisi quate-
ny & illud separaty ab indiuiduis nulla res in-
comprehensibilis. Quater. Quia nisi qualeng substant
illud et eident attribuntur passionis et ideo ista
alternitas tantu est hypothetica ad e profito quod
obiciat illud semper ei conuenient talia p dicit
ta item res e de essentia dupliciter primo ut sit
de essentia unius tantu indiuidui et sic n e
essentia unius. Sed ut sit de essentia plurim
et sic essentia conuenit reb: p illud quia at
illud essentia indiuiduum non e una sed sim-
lis tantu dicitur e unoy ante illud quia di-
fimo quod una habeat unitatem fortem ante
illud q illud non sufficere. Ob: ultimus e
similitudo inter indiuidua ante illud sed mi-
tas unitis nihil e nisi similitudo inter indiui-
dua q de regardo. m. quia p similitudine res non
dicuntur unum sed similes.

res. Jan
25/10/70

20

Ob. ubi:

R.

Art: 3. 12.

Abstrahitio potest fieri ab uno indiuiduo
an uero debeat fieri a pluribus.

Sensu est anima abstracta ab uno tantu indiuiduo
potest dici unitis. Exempla gratia an una ab-
strahenda a solo petro fiat unitis an uero necesse
sit ut abstrahatur a pluribus. nota dupliciter potest
aliquid abstrahi ab uno indiuiduo primo ut
partem separaty illius indiuidui. Sed potest ab-
strahi etiam ab uno indiuiduo non simpliciter

Not: regle
abstractio
ab uno. 10

ut est in se sed ut similis & ratio aliorum in
 diuiduorum. dicendum primum si ratio abstracta
 ab uno tantum individuo et ut ex se a parte
 rei sit unitatem formalem non sufficere hanc abstra-
 ctionem quia p. hanc ratio n. est proxime apta in
 esse multis cum sit eadem metinere (determinata
 ad unum. dicendum 2do ut ratio diuisi ueritas sit abstracta
 a pluribus colligitur ex precedenti. explicari autem potest ali-
 quid a pluribus abstractis, confuse et distincte, distincte
 quidem si coniungamus clare plura individua esse inter
 se similia eorumque similitudine supposita cogitemus esse
 unum quid. 2do confuse si coniungamus unum tantum
 individuum distincte apprehendamus ratio ab hoc in-
 diuiduo abstracta esse facta in alijs n. coniungendo cla-
 re quoniam illa sint hanc ratio sic comparata indi-
 cem esse unam. 3io si multum individuum distincte
 coniungamus sed statim transibimus et imagine
 mur nobis immediate naturam humanam in cuius hanc
 autem 3plex abstractio satis probat ex ipsa diuisione
 ubi ubique est fundamentum unitatis, ubi illud est
 facere unum sed in unoquoque individuo est factum uni-
 tis qd abstractio ab uno individuo fiet unum. 4o
 ad maiorem ubi est factum completum ubi illud est
 facere unum, concedit ubi tantum incompletum negat
 ratio autem unius individui est factum tantum incom-
 pleto et n. complete nisi coniungat in alijs individuis
 cogitando quod sit similis.

40. 10.

40. 20. abstractio 3plex a pluribus

40. 30.

40. 40.

40. 50.

40. 60.

Non unum complete fiat p. notitiam abstracti-
 uum vel comparatum.
 Nota primum unum habere duplicem statum primum

Notio.

q. 2. #2

epix status
acti. my.

Edg.

Not. 2°
nota absoluta
q. 2.

comparativa.

Om. 1°.

q. 2.

Om. 2°.

philo

q. 2.

ut: ite complete fiat p notia abstracti: vel comparativa

absolutu quando quasi p se subsistit sicut Idea pla-
tonis et hoc a nonnullis vocat unitate physica forte
ideo quia quasi existit p modu substantia physice
quae absoluta est. Et in statu relationis quod uni-
tatis et actu referitur ad inferiora et hoc vocat
a nonnullis logicum forte ideo quod logici considerent
unitate quatenus predicatum e inexistens multis id no-
ta notitia abstractiva sine absoluta e quando
naa cognoscitur ut absolutu quid et p se existens
nihil cogitando de inferioribus comparativa quae
naa cognoscitur ut relativum qd et in ordine ad in-
feriora. dicendum primo in Suarez d. 6. 16. 19.
unitate primo modo fieri p notitiam absolutam
pbar primo quia abstractio naa ab inferioribus ex-
peritur quod imaginemur nobis unum aliquid esse
liberum ab omni corde individua et quasi p se sub-
sistens. Et quia actu fieri p se unitate quidam
solutu ab individuis sed illud n soluitur comparado
natura unum individuis sed abstractio eque
in statu absoluto p conceptu absolutu. Barrow
Et cum Suarez ibide dicit q. 2 de intentionibus
dico hic p conceptu abstractivum unitate habere com-
pletam essam utis, est contra eos q dicunt unitate
in hoc statu e unitate incompleta pbar confio ex
Suarezio ibidem qd n e de ratione unitatis rectan-
tio aliqua rdm eae et actualis qd naa pt illi
actu unitate et completa rdm eade in hoc statu ab-
solutu pbar confio qd si relatio n e necessaria nihil
manet pbar statu absoluto pbar autem: qd unitate
n definit id quod est actu in multis aut actu re-
feritur ad multa sed quod pt referri posse autem re-
ferri pcedit actu referri pbar rdo ubi est unitas
unitatis ibi e essentia eiusdem sed unitas

acquirunt & Confusione ab inferiorib: conipit vim
 ut unum quid absolute go etiam esetia unde dicit
 Porrey sicut naa dicitur realit' unitis si existe,
 vel a parte rei extra oia individua ut una sit
 dicit' actualit' unitis quia illatualit' est una extra in
 diuidua pbar zis quia naa tunc est complete uni,
 lis quando habet aptem pxiomaz qua possit pti sed
 p statu absolute ut aptem hanc go pbar minor qua
 habere aptem pxiomaz nihil e aliud nisi habere p totu
 pxiomu ad relationem ita ut nihil inter retem
 unitem et totu hoc intercedat p quod possit re,
 ferri sed naa p'isa fit hoc totu relatio enim a,
 ctualis ad inferiora fundat pxiome in hoc statu ab,
 stracto go ut aptem pxiomaz. Ob: tunc res est complete
 se unitis quando est apta ad plura sed n e apta p abstru,
 ctionem ergo pti. m. res n e apta nisi cognoscat apta ad
 plura sed n est cognosci ee apta ad plura nisi cognos,
 sciamus ista plura ut terminum huius aptis go pbar M.
 quia aptum ee ad plura e ens variis go n erit hac apti,
 tudo nisi cognoscat pti. m. quia relatiua rtm dici
 etfi absolute sint n pnt a nob: conipi sine cognitione
 terminoru & Toloz huc citato negatio m: ai ptem
 regardo M. ad ptem maioris pt Rei dicto antea:
 ee aptum ad plura e ens variis inclusum in alio ente
 variis concedi e ens variis n inclusu in alio negat go
 n erit nisi cognoscat negat consequentia relati e qa
 quando conipimus aliquid ens variis statim illud ens
 variis includit in se aliqua p'dicata vel p'pres variis v.g.
 si conipiam hircocervu ad modu cervi et hirci sta,
 tum involunt' huc p'dicata quod sit ens obiectiuu etia
 si

pbar p.

Ob.

Re

q. 2. aa. ut. ut fiat p. notia abstracti: vel comparatiua.

n. coniungit quod sit ens alter item si coniungat dicitur
hinc uerum albos statim inuicem relatis terminis ob.
etiam etiam si n. coniungat illa similitudinem eodem modo
hic si coniungat rem denudatam statim e. apta in
gloria quia aptitudo haec includit in hac denudatio.
ne et abstractione obiectiua nam nihil potest fieri
relationis ad gloria nisi sit apta fundare rem
sed haec denudatio obiectiua e. facta relationis
ad multa qd includet etiam aptem relatis ad multa
etiam si aptitudo n. coniungat expresse unde in ens
reus dicitur habere e. obiectum in illa itaque
de ente reus quod n. includit in alio ente reus vel
quod idem est cum ens reus dicitur habere e. ob.
reum itaque est saltem implicite quia coniungendo
hinc uerum coniungit implicite etiam facta per
ens aut obiectiua et coniungendo dicitur finibus al.
bos hinc uerum coniungit implicite etiam rem ob.
relinquendo dicitur uidelicet coniungit facta id est al.
bedinem facta ad quaz sequitur relatis reus in
eas includit. sic qd hic coniungendo rem denudata
ab individualis coniungit implicite itaq. se habere
facta relatis ad gloria quia haec facta sunt quod
idem e. aptitudo includit in denudatio illa ob.
relinquendo ob. e. facta e. posteriora certis ubi
aut unte fieri ex multorum figurarum conceptu qd se
quisitur comparatio ad inferiora qd reuoluit
quia etiam abstractio fit p. multorum cognos quamuis
n. fiat tanquam ad terminos sed tanquam a terminis
nam cognitio pluribus individualibus abstractio una nam
sed n. comparatio illa ad individualia. dicendum qd ubi
in eodem statu conceptu sc. ut relatum in actu

ob. r.

4

om. 3.

q. 2. A. 5. qd. dicitur in fine utrius mater forte an utrumque.

Em 3.
pbat

ob 10.

Et

ob 2.

Et

ob 3.

Et

non simpliciter ut in se est aliquid reale sed ut sub
stat intentioni et dicitur quia ut nunc substat predicat
de inferioribus. Dicendum igitur ratio definiendi nam
substantia sine definito quo est fortitudo illa cui
substantia sua probatur quia ratio definiendi est id
etiam quod non convenit definitio sed ei convenit
etiam fortitudo id est utilitates quod haec est ratio
definiendi sicut ante dicitur et albedine esse ratio
disgregandi nupte. ob: primo generis v.g. n. est sola res
qua denominatur neque sola secunda intentio sed utrius
quod utrumque definitur et nequendo consequenter quod convenit
natura composita ex prima et secunda intentione
non inest inferioribus. Etiam utramque partem ut
videmus. ob: ratio illud definitur quod a parte
rei inest ita tamen natura a parte rei inest quod
definitur ut est a parte rei et definitur quod a
parte rei inest ita tamen quatenus substat intellectui
conceditur quatenus non subest negatur ratio est quod
predicatur debet saltem ratione distingui ab eo, de quo
predicatur alias fieret predicatio negatoria sed distinctio
natura ratio tantum est per intellectum quod res tantum de
finitur ut subest intellectui. ob: ratio id definitur cuius
etiam explicatur sed non explicatur sua rei substantie
neque enim explicatur quid sit aut, hoc est quod natura substantia
ta non definitur et dicitur. n. id definitur in definitione esse
habet cuius natura explicatur conceditur in definitio denomi
natura definitur id cuius explicatur natura negatur hic
autem non definitur natura substantia etiam sed tantum
denominative quia haec definitio non convenit illi ut
se sed in ordine ad intellectum sed contra solutionem

Qd dicitur in fine utriusque forte an utrumque
 obijes sequi utrum tantum denominatione predicat
 in de juris inferioribus: per sequela sunt res definiti
 et ita predicat sed definit de nominative per predicat
 bit tantum denominatione id est accidentaliter quod
 falsum. Ergo ait n' q' accidentaliter de hoc q'
 negando sequela et dicto. M. quod definiti deno
 minative predicat denominatione id est convenit illi
 q' dicitur ut ut predicat concedo predicat deno
 minative id est convenit denominatione illi rei de qua
 predicat nego. Ob. ultimo ut definiti ut con
 vob utib' sed nulla raa substrata e' cois' ob.
 utib' go raa n' definiti per m. quia quaedam n'
 tia sunt entia satis quaedam realia hoc autem
 n' pot' habere raa' substratas coem' q' alia' e'
 ratem definiti denominationi aliaz absoluti
 in absolutis ut dari raa aliqua cois' in denomi
 natione autem sufficit forte e' coe' ratio est
 quia in definitis denominationis descendit sub
 fonte signato non sub matre ut fit in absolutis.
 igitur quoniam etiam in ista defie definitu e'
 aliquid denominationem descendendum e' sub fonte
 tate n' sub matre ad argu' ergo distinguit M.
 definiti unile ut coe' e' raa' substratas ne
 gat ut coe' secundu fonte signatu concedit
 et eodem modo distinguit m. nulla datur raa
 cois' e' raa forte negat e' raa matre concedit.

Ob.

R

Ob. utri:

R

De Quarta. Item
 De dimissione unitis. Ad: primus.
 Unum tantum sint quinque unita.

q. 3. A. 1. Ut tantum fiat quinquē universalia.

Not. 10.
difer
quōdo sumit
p. dicitur q. 10.

Notandum primo est quod in articulo differre nō
se hęc tria, predicabili, predicati, predicamentu, potest
aliquando sumi, p. eo quod p. predicari de multis,
etiam si complexum sit, primo topicoru c. 3. et
p. eo, quod predicati p. de multis, et e. incomple
sum, et ita hic sumimus. Predicatu autem aliqua
do auipit p. eo quod quomodocumq. aliu predicat
fuit per hermas c. 6. aliquando auipit p. p. d.
cato topico quod nihil aliud est etu. Et ita ibi
idem et Toletu hic q. 7. quam predicatu improp
fitione topica, id e. p. d. b. l. i. Predicamentu auipit
uel p. summo genere reali, cui subfit dispositio
genetiu et p. uel p. ipsa dispositione. Itaq. d. i.
ferunt hęc tria quod predicabili inual. potentia, predi
actu, predicamentu coordinatiōe plurimū predicabili. no
tandum eto tanta hic p. d. e. sermez de predicabili di
recto et natu. p. d. e. enim e. predicatio ut uidere e.
apud toletu q. ultima de genere et uoltes q. 1. de
utro: art. 4to, primo ordinata seu natu et tunc

Predicatu quatu.

Predicatu quatu.

Differa hanc

Not. 20.

Predicatio p. d.

Predicatio natu
et hęc p. d.

10

10

20
et hęc p. d.
10.

est quando predicatio fit etu ordine natu, hęc
plex e. una identica quando idem dicit de seipso ut
Socrates e. socrates quia nihil e. convenientiū natu q. d.
ut idem dicit de seipso; altera directa quando id quod
se fit ut forma, dicit de eo, quod se fit ut materia
huiusmodi p. d. e. sunt, quando dicitur superius de
inferiori in recta linea, infra uel p. p. d. e. de p. d. e.
dicit de tubo, et infra contractibus de genere, quia
genus p. d. e. infra contractibus habet se ut materia, infra
ut forma; eto inordinata hinc n. natu et tunc e.
quando predicatio n. uenit ordini natu hęc p. d. e. est
una contra ordinem natu, siue indirecta quando id

Ut: tantum sunt quinque universalia.

50.

quod se fit ut materia predicat de eo quod se fit ut
 forma, huiusmodi predicat sunt hic quando predicat
 inferius de superiori in recta linea. sicut de ista vel
 propriitate, sicut de accidenti: altera propter naturam sicut
 quod accidens quando ^{est} id quod se fit ut forma predicat
 de eo quod se fit ut materia, nec quod se fit ut ma-
 teria de eo quod se fit ut forma ut albu est dulce,
 vel dulce est albu, nam albedo non est forma dulcedinis,
 nec dulcedo forma albedinis, sed utraq[ue] est forma alicuius
 tantum v.g. lactis. Dicuntur ut etiam hic q. 8. art. 1.
 1. Alberto magno et. ^{secundum} d. sexta s. 8. n. 7. tot:
 et toletus hic, est tantum 5 predicabilia nec plura nec pau-
 ciora plurimum ex istis simpliciter modo predicandi de
 enim genere aut predicat, quod tanquam pars essentia,
 vis et de pluribus sicut differetibus: et sic est genus, aut predicat
 inquit ut tota eius essentia de pluribus: numero esse
 retibus: et sic est species, aut predicat essentialiter in quatuor et
 sic est differetia, aut accidentaliter numero et sic est proprium
 aut accidentaliter contingens, et sic est accidens: et sic est du-
 plix motu in existenti pluribus: nam quod inest multis, aut
 inest essentialiter aut pars matris, et sic est genus, aut anti-
 aliter ut pars formis et est differetia, aut tanquam totum esse
 tale esse, et sic est species, vel tanquam coniunctum matris,
 sicut non est essentialiter et sic est proprium vel coniunctum
 extrinsecum sicut contingens, et sic est accidens: Ob. primo
 et plura quod 5. nam definitio est aliquid predicabile,
 propter dicta 5. primo topi. c. 3. et eam dictum esse nos
 tantum loqui de genere incomplexo: Ob. secundo apud etiam
 et habes sunt decem predicata 10 predicata plurimam
 quanta quia tot sunt species predicat quod sunt modi
 predicandi, et inhaerendi. et regardo consequenter, ad pte

wa

Da p.

5 predicabilia
nec plura nec
pauciora.

plur.

Ob. 1o.

Ob. 2o.

Ob. 3o.

Q. 3. R. 1. Ut: In sint quinque universalia

Et tot sunt modi predicandi quot sunt modi inherendi
etiam necessam connexionis et identitatis cum multis
inferioribus conuenit, quot sunt modi inherendi non
apertam necessam connexionis et identitatis sed
tantum effectum aliquem fontem qui fit in suba nega
n' autem ueritat' in praedictis generalitatis necessitati
neg enim distinguit quantitas quoc magis reuolui
respiciat suba quam reliqua sed quod aliter suba
afficiat in sua entia nimirum quod illas extendat
qualitas quod quasi omel illas suba hinc eodem pte
to possunt ee. plura praedicta in qualitate enim est
rifi bilitas et eius quoru illas p'prietas e istud auident
in praedictis: uero attendit tantum ad uarietatem reuolui
ntum se: necessa uel contingenter in fit. Sed in pra
ditis non attendit uariatio ad solas subam sed ad
aliquid de quocunq' possit predicari hinc color est ge
nus respu albedinis et nigredinis respu suba e au
dens quare cum haec necessitas simpliciter sit tantum
stuplex unice, p'prietate sicut genus et spes faci
unt diuersa praedicabilia, quia spes de numero diff
erentibus: genus de spe differentibus: dicitur ita etiam pot
dici diffra et supra facere plura unia quia qu
da p'prietate et diffra dicuntur tantum de numero que
da uero de spe differentibus: Et genus et spes n' p'prietate
se facere diuersa p'prietate quia illud de spe haec de
numero differentibus: eunt, sed quia spes predicat in qd
ut tota eois eentia inferiorum genus ut pars e
tialis, ad hoc in diffra generica et specifica n' fit
utraq' enim predicat tantum ut pars. eentialis n'
ut tota eentia idem q' de p'prietate specifico et gen
erico uelut enim e tota noa eois inferiorum,

Ab. 30

Rx

Ut: En sint quinq; uti uel falsia.

51.

quarto ob: sunt plura fictaria quaz s go plura uni-
 lia quam s: pbat conse: quia singulare et unile sibi
 opponunt sed quot modis multiplicat unū oppositorū
 tot multiplicat et alterū go si singularia multipli-
 cantur ultra quinq; etiam unilia multiplicabunt.
 R. negans consequaz ad pbem distinguit. m. quot modis
 multiplicat unū oppositorū mathy et idū multem
 numeralem, tot modis multiplicat alterū opposito-
 rū negat, quot modis multiplicat fortiter sine in-
 dixeritate terminandi ut quid tot modis multi-
 plicat alterū oppositorū id ē utē concivū individua
 autem tantū quinq; modis terminant unile aut ut
 totam entiam aut etiam mattem aut fontem aut
 uelut aliquid necessarium aut contingens: obijci-
 unt rōo arga ut pbent et pauciora utia quaz s
 primo ob: Artes primas topicū c. 3. ubi ait vis oppo-
 sitio aut pprium, aut genus, aut accidens indicat go
 sunt tantū tria unilia pbat antecedens qd diffra-
 ctū gener alis ut genere ordinanda ē. R. cū dicitur Ho-
 teni ibi n̄ requirere p̄dita sed predicata topica. quae
 quae faciunt singularem locum topicū hinc ibidem
 sunt diffraz et constituedaz in genere quia enim
 signat aliquid entiale specī fieri et p̄ng ideo sunt
 eundem locū topicū eandem tractem cū genere
 spem antez ideo n̄ notant qd n̄ ē p̄dicatū topi-
 cū sed sibi topica em p̄p̄o et unia p̄em,
 p̄es antez de seipsa p̄dicari n̄ solet ob: dō de
 unile in p̄tibus p̄p̄o, aut q̄lay ē, aut p̄es aut
 infra go R. id uerū ē referū unū p̄diti n̄ re-
 p̄diti dixerunt ad p̄diti de id attendit de quo
 p̄t dixerē p̄dicari. ob: 3tio quinq; p̄dicat aut

ob geo.

R.

obijciunt
m.

R.

etiam argu.

R.

ob 3o.

Ant: Unite sit genus univocum vel analogum ad has 5 spes 52

generis et differe subalternae pbat. m. Essentiale q^u
dicatum generis et spci est predicari in quid, differe
autem pprio et accidenti inter essentialia est predicari
in quale q^u intercedunt quadz predicata essentialia pri^{or}
q^uo diffidi^o simile in id, quod predicari in quid, et in id
quod predicari in quale, hoc vero spes in has quinq^{ue} di,
vident^{ur}.

Ant: Minus.

Utrum unite sit genus univocum vel
analogum ad has 5 spes.

Prima opinio est Alberti t. 2° de p^{ro}portioⁿib^{us} c. 9. sic enim
ait sciendum est quod unite non dicat^{ur} v^{er}u^m de ip^{si}s
ut genus sed ut cas^{us} p^{ro}portioⁿis ad unu^m quod vocat^{ur} v^{er}u^m sententia
v^{er}u^m analogiaz v^{er}u^m T^{er}stet^{us} hic q^uo. absolute dicit^{ur} a^utho^ru^m.
gen^{us} univocum Sorely vero d. 6. 18. 18. sic ait
ratio unitis sub ea confide^{re} p^{ro}ut nimiru^m gen^{us} est ad
5 unitia q^u solum consistit in separare p^{ro}cipua a sigⁿ
tis. que eiusdem ratioⁿis est in quocunq^{ue} uniti^orib^{us}
hic aut^{em} v^{er}o distinguit^{ur} cum^{q^{ue}} for^{te} sed unite v^{er}u^m
solu^m sine p^{ro}cipua faciunt analogu^m respectu^m
v^{er}o univocum. Notandu^m primo, in constationis Not. 10.
non attendendu^m ad mat^{er}ie sed ad forte p^{ro}constitu^m
est una univocatione v^{er}o spes sumunt^{ur} v^{er}u^m descen^{dit}
su^m sub forte signato n^{on} mat^{er}ie h^{ic} dicit^{ur} Aules
c. de spe albu^m est p^{ro}p^{ri}u^m coloris, non illius p^{ro}p^{ri}u^m
cui n^{on} est color. notandu^m v^{er}o forte unitis est d^um Not. 20.
p^{ro} p^{ro} absolute et respectu^m ut dicit^{ur} est q^uo. ar. 3.
forte est aptitudo est d^um in multis respectu^m est
relatis qua^m alu^m refer^{re} ad multa. Secundu^m primo D^um 10
in Sorely ubi supra infra Cartes, fortit^{er} ab^{so}
lutoz seu unite absolute est gen^{us} univocum

Ut: atq; sit gng uniuersi uel analogi ad has 5 spes. 53.

tali individuo non uniuersi dicitur ut unum sit essentialiter idem in individuo scilicet spes et genus alterum tamen contingat ut auidens et hinc applicatur quibusdam dicitur ea tantum uniuersi conuenire que essentialiter conueniunt auidencia autem non uniuersi conuenire scilicet enim si aliquis dicitur quod dicitur de duobus ut si dicam color inest Socrati, color inest albedini, color hic non uniuersi dicitur quia albedini essentialiter conuenit. Socrati essentialiter, nos autem in proposito loquimur de aptitudine ipsius unitatis generice sumpti quod essentialiter conuenit 5 specibus non accidentaliter ut patet. Ob: etiam actus eandem speciem prius et auidens magis conueniunt inter se quia cum alibus generis speciei et differat eum. hi sunt essentialiter illi accidentales quia non conueniunt uniuersi in eate generica eandem in multis et negatio consequatur quia haec conuenientia non oritur ex eate generica sed ex diffinitione specificis. **Quidam** etiam cum Leibniz contra Albertum et Ekin, unite respectum aequitatis dicit de 5 speciebus atque adeo absolute dicendum est, unite uniuersi esse dicitur de his 5 speciebus quibus ut prior corruptio quia potest abstrahi quod aliquis eorum qui est referri ad multa quod autem unum unitum referatur. Etenim essentialiter alterum ut auidens id oritur ex differat contractante. Ob: primo illud non uniuersi dicitur quod perfectius est in uno quia in altero sed unitas relativa est perfectior in uno quia in alio quia genus et spes sunt aliquid essentialiter auidens non item, et distinctio. **M.** quando est perfectius in uno quam in

Ob: 2.

Pz

Ob: 2.

pbay.

Ob: 2.

Pz

Ob. Ant. Ut ite sit gng uniuocum uel analogum ad has 5 spes.

altero pfectione orta ex diffinis nego et analo.
qu quando e pfectius in uno quaz in altero pfe.
tione orta ex rate generica conueto at iam in
dinus hanc omni ex diffinis pfecticis quatu M
uel. m. pfectio non tollit uniuocatione generis ut

Ob. 20.

as nec ait est uniuocum in diffinis in hoc fit
pfectiore quaz diffinis in bruto. Ob. Edo id n e
uniuocum, quod uni conuenit p prius alteri p
posterius sed unte ita conuenit go pbat m ga
unite conuenit generi et spei quatenus immediate
dicunt de inferiorib: pprio uero et diffinis quatenus
mediate dicunt de inferiorib: immediate autem de

Ob.

spe p negando minorem ad ptem p unite abstra.
hete in unte ab eo utrum mediate uel immedi.
ate p dicit de plurib: hocq: ei conuenire n e gradu
generico sed pfectico. Ob. pto si unite est gng

Ob. 3.

ad has 5 spes sequeret gng contineri sub sua spe
sed hoc uidet absurdum pbat sequela qd ob quod
e gng pbat sub genere go si unite e gng con.
tinebit sub genere quod gng e spes unitis p pto

Ob.

sequaz contineret sub sua spe accidentalis conueto
essentialit nego hanc enim p dicitio unite e gng
est accidentalis simul et hoc ait e gng ay ait
et unite respu huius p dicitio gng sunt materia
substrata qaz autem respu unitis e spes et d

Ob. 40.

illo essentialit dicit unite Ob. 40o hinc sequu
tura gng contineri sub spe in fit spes respu
unitis p contineri tantu accidentalit et tan.
quaz materia substrata non essentialit ita ut spes
p dicit de genere tanquam aliquid essentialit.

Ob.